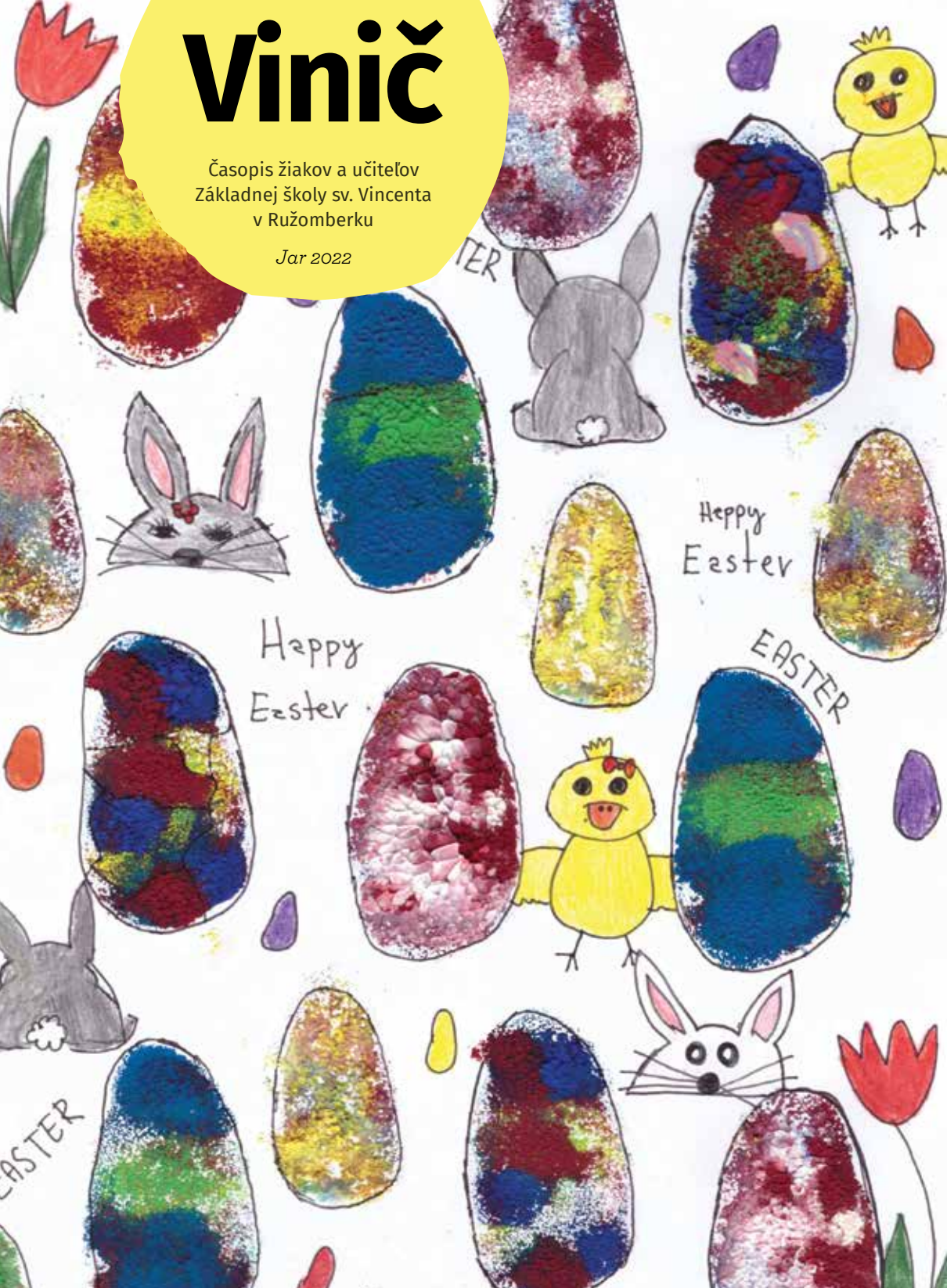

Vinič

Časopis žiakov a učiteľov
Základnej školy sv. Vincenta
v Ružomberku

Jan 2022

JAR JE TU, PREBÚDZA NÁS K ŽIVOTU

ÚVODNÍK

Ten, ktorý vstáva z hrobu, bude v nás čosi nové

Je za nami tretí mesiac nového roku 2022. Zima pomaly, ale isto stráca svoju moc a jarné lúče prinášajú so sebou novú nádej, novú radosť.

Posledné týždne sa niesli v znamení nových výziev pre našu školu. Nové neoceniteľné skúsenosti a priateľstvá nadviazali naši žiaci, ktorí sa zapojili do projektu Erasmus+ a spoločne s učiteľmi strávili náročný, ale i pekný čas sprevádzania žiakov a učiteľov z partnerských škôl zo Španielska a Slovinska.

Po vydatých lyžiarskych kurzoch sme spojili sily a vložili svoje dary a talenty do propagačného videa našej školy. Každý prispel svojou vlastnou viditeľnou či menej viditeľnou čiastkou a výsledkom bolo prekrásne spoločné dielo – video s mnohými pozitívnymi ohlasmi, v ktorom bolo vidieť i cítiť, že toto je NAŠA škola.

Nadšenie pre spoločné budovanie školy pokračovalo v príprave dvoch dní otvorených dverí, kde sme opäť ukázali spoločnú tvorivú silu a pripravili pre zvedavcov milé popoludnia s najrôznejšími aktivitami a stretnutiami.

Za nami je už aj zápis prvákov. Už teraz sa modlíme za tých, ktorí si vybrali našu školu za svoju a tešíme sa na všetko nové, čo s nimi zažijeme.

Popri nás však kráča čosi, čo nám tiež prináša niečo NOVÉ. Po vianočných sviatkoch

a dňoch „všedných“ sme sa v rámci liturgického obdobia prehupli do prípravy na najväčšie sviatky – sviatky zmŕtvychvstania nášho Pána.

Znovu, ako každý rok, a predsa nanovo sa viac pozeráme do svojho vnútra a do spoločnej modlitby krížovej cesty vnášame aj prosbu, aby sme sa touto pôstnou prípravou stali novým človekom. Viac pokorným, viac milujúcim, viac všímavým, viac radostným, viac podobným Ukrižovanému, ktorý vstáva z hrobu a bude v nás čosi nové.

Nech sa v nás po tieto dni vzmáha silná túžba po novom živote, novej nádeji a novej radosi, ktorú nám prináša Zmŕtvychvstalý Pán.

Sr. M. Terézia Hadryová

Časopis Vinič vychádza od roku 1991 ako občasník. Číslo: 1/2022.

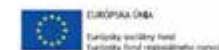
Redakčný tím: Stelka Fričová, Simon Gazda, Soňa Gazdová, Letícia Hermanová.

Editor: Imrich Gazda. **Grafická úprava:** Martin Kuniak. **Návrh layoutu:** Andrej Kmeťo.

Predná obálka: Soňa Gazdová. **Zadná obálka:** Stelka Fričová. **Vydáva:** ZŠ sv. Vincenta,

Nám. A. Hlinku 1145/22, 034 01 Ružomberok. **Kontakt:** vinič.casopis@gmail.com.

Tento projekt sa realizuje vďaka podpore z Európskeho sociálneho fondu a Európskeho fondu regionálneho rozvoja v rámci Operačného programu Ľudské zdroje.

www.esf.gov.sk

www.minedu.gov.sk

MOMENTKY ZO ŠKOLSKÉHO ŽIVOTA

PO DŇOCH OTVORENÝCH DVERÍ NASLEDOVALI ZÁPISY PRVÁKOV

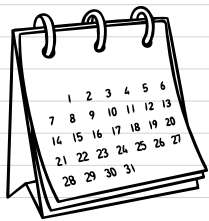
V prvý aprílový týždeň sa v našej škole uskutočnil zápis detí do 1. ročníka. Predchádzali mu dni otvorených dverí, ktoré sa konali 15. a 17. marca.

Budúci prváčikovi si spolu so svojimi rodičmi mohli pozrieť zmodernizované priestory našej školy, zažiť veľa zábavy a so sebou si odniesť malý darček.

MÁME NOVÝCH UKRAJINSKÝCH KAMARÁTOV

V priebehu marca sme medzi nami privítali 12 nových spolužiakov a spolužiačok z Ukrajiny. *почувайтесь як удома!*

Naši deviataci dokázali svoju štedrosť aj tým, že zorganizovali zbierku na pomoc všetkým ľuďom, ktorí utekajú pred vojnou. Vyzbierané trvanlivé potraviny, hygienické potreby a deky spoločne odovzdali Spišskej katolíckej charite.

NA MERKUR KRÚŽKU ŽIACI ROZVÍJAJÚ SVOJE TECHNICKÉ ZRUČNOSTI

Už tri roky v našej škole funguje Merkur krúžok, v rámci ktorého môžu žiaci rozvíjať

svoje technické zručnosti. Hlavnú zásluhu má na tom rodič Juraj Záhradník, ktorý sa venuje malým staviteľom a zabezpečil viacero stavebníc.

„Veľkú zásluhu na tom má aj firma, v ktorej pracujem, a moji kolegovia, ktorí zakúpenie stavebníc finančne podporili. Vďaka ich štedrosti mohli v tomto roku k stavebniciam Merkur pribudnúť aj populárne stavebnice Lego,“ povedal pre Vinič Juraj Záhradník.

V mladosti sám tieto stavebnice rád stavala a preto sa teší, že to baví aj dnešné deti, a to nielen chlapcov, ale aj dievčatá.

Fotoreportáž Letície Hermanovej z Merkur krúžku nájdete na zadnej strane obálky.

VYRASTAJÚ MEDZI NAMI BUDÚCI ASTRONÓMOVIA, MATEMATICI ČI HISTORICI

Víťazom okresného kola astronomickej súťaže Čo vieš o hviezdach v prvej kategórii sa stal Dávid Klinec (5.B). Úspech našej školy podčiarkol Eliáš Kendera (5.B), ktorý skončil na 2. mieste.

V druhej kategórii obsadila 3. miesto Sofia Gazdová (7.A) a 5. miesto Adela Slaničayová (7.A).

Súťažilo sa aj v okresnom kole Geografickej olympiády. Najlepšie umiestnenie dosiahli Matúš Kužela (5.B), ktorý sa v kategórii G umiestnil na 2. mieste a Mário

Nemček (7.B), ktorý v kategórii F skončil rovnako na 2. mieste. Mário 3. miestom zabodoval aj na krajskom kole Olympiády z nemeckého jazyka.

Úspech sme zaznamenali aj v známej recitačnej súťaži Hviezdoslavov Kubín – v okresnom kole sa Ondrej Baláž (7.B) v prednese prózy umiestnil na 2. mieste.

Týmto však výpočet našich úspechov nekončí. V okresnom kole Matematickej olympiády skončil na skvelom 1. mieste Matúš Kužela (5.B) a v okresnom kole Olympiády z dejepisu obsadil 3. miesto Teodor Martiška (8.A).

LYŽIARSKY VÝCVIK V RODISKU MILANA RÚFUSA

V polovici marca žiaci 7. ročníka absolvovali lyžiarsky výcvik v stredisku Ski Opalisko v Závažnej Porube, odkiaľ pochádzal popredný slovenský básnik Milan Rúfus.

Na začiatku boli účastníci rozdelení do dvoch kategórií podľa schopností a zručností v lyžovaní. Pokroky boli viditeľné hneď po prvých dňoch.

Žiakov sprevádzali učitelia Michal Holub, Katarína Milanová, Andrea Ďaďová a Mária Nováková.

PREHĽAD ĎALŠÍCH UDALOSTÍ

• Súčasťou „Noci s Andersenom“ bola aj knižná burza. Malí čitatelia z 1. stupňa priniesli do školy veľa zaujímavých kníh, ktorými urobili radosť druhým.

• Žiaci 9. ročníka s členmi Policajného zboru SR diskutovali o odvrátenej tvári internetu.

• Členovia turistického krúžku spolu s p. uč. Martinou Domiterovou, Janou Gabúlovou, Katarínou Babicovou a Gabrielou Garajovou absolvovali výlet na Hrebienok, kde si pozreli Tatranský ľadový dóm. Následne zavítali aj do digitálnej galérie Poliankovo.

• Na tému dospievania diskutoval s našimi siedmakmi Mjr. Ing. Stanislav Síkel a s našimi siedmačkami MUDr. Sr. Dobroslava Lakatošová.

• Pán kaplán Lukáš Briš nám porozprával o svojej ceste k Pánu Bohu aj o svojej knižskej službe a práci s mládežou.

• Viacerí žiaci 2. stupňa sa zapojili do celoslovenskej vedomostnej súťaže Expert Geniality Show.

• Rehoľná sestra Joachima Senková, CJ priblížila svoju misionársku činnosť v ruskom meste Kujbyšev na Sibíri.

Ďalšie informácie zo života v našej škole nájdete na stránke www.vincent.edupage.org.

Spravodajskú dvojstranu pripravili Imrich Gazda a Simon Gazda.

Medzinárodný projekt ERASMUS+ bol veľkou výzvou aj životnou skúsenosťou

V októbri 2019 piati naši žiaci a dve pani učiteľky absolvovali prvú mobilitu v španielskej Palme de Mallorca. Odvtedy sme bojovali s pandémiou a neustále odkladali a odsúvali ďalšie aktivity i mobility na „vhodnejší čas“.

Až 21. februára 2022 sa náš takmer dvojročný sen o uskutočnení Erasmu+ na našej škole stal skutočnosťou a ráno sme privítali našich projektových partnerov. Zo Slovinska k nám pricestovalo sedem dievčat a tri pani učiteľky, zo Španielska päť dievčat, jeden chlapec a tri pani učiteľky. Spolu s našimi 17 šikovnými žiakmi a štyrmi učiteľkami sme tak všetci spoločne otvorili a začali slovenskú mobilitu, ktorá trvala do piatka, 25. februára.

PONDELOK: INTRODUCING DAY

Prvý deň sa niesol v znamení spoznávania, učenia sa mien a tvárí, zisťovania zaujímavých osobných informácií a obľúbených miest, zvierat, farieb a rôznych vecí.

Navzájom sme sa obdarovali, prešli sa našou školou, zavítali do tried a vyskúšali

malých i veľkých zo základných anglických fráz.

Na oplátku sme si odniesli milý pozdrav, chytľavé pesničky o vybraných slovách i skúmané pohľady či nesmelé úsmevy.

Po (vraj) výbornom obede sme sa ešte zastavili na „povinnú“ historickú jazdu našim liptovským regiónom v priestoroch Liptovského múzea.

Spokojní, anglicky uhovorení a trošku unavení sme sa rozišli s pocitom skvelo prežitého dňa a s prísľubom ďalších nezapomenuteľných zážitkov.

Dear E+ friends, have a rest, relax and come back tomorrow.

UTOROK: „MAGICAL“ DAY

Deň s dátumom 22. 2. 2022 bol vzácny aj pre nás. Po dobrom spánku sme nastúpili do autobusu a odviezli sme sa do nádhornej Demänovskej jaskyne slobody. Keďže voda je jednou z ústredných tém našej mobility, všetky kvapky, ktoré na nás dopadli boli „IN“ a všetky nádherné jaskynné útvary a ozdoby vytvorené práve vodou, boli na pohľad krásne a na získanie nových poznatkov užitočné.

K dokonalosti nám chýbali už len informácie z prvej ruky, a tak naše kroky smerovali do Múzea ochrany prírody a jaskyniarstva v Liptovskom Mikuláši. Veľkolepá, interaktívna a bohatá nádielka nových poznatkov nás pohtila, prehliadka trvala vyše dvoch hodín.

Vyskúšali sme si, akú váhu majú tri kilá zo Zeme na ostatných planétach, dotkli sme sa hornín a minerálov, vypočuli sme

si, ako znie železo (ako harfa), čarovali sme s farebným pieskom, odkrývali skameneliny, navštívili „Rainerovu útulňu“, boli sme svedkami hľadania jaskynných priestorov, vzniku i zániku jaskyne, videli sme, čo je náplňou práce speleoarcheológa... Jednoducho, veľa sme toho videli, veľa skúsili a veľa sa naučili.

Cestou späť sme sa boli pozrieť na ďalší zázrak z vody – Lúčanský vodopád bol ideálnym miestom na skvelé fotky zo Slovenska. A veru, odfotili sme sa úplne všetci. Milo nás prekvapilo sneženie (vlastne tiež voda), tešili sa najmä Španieli z Malorky (ktovie, prečo).

Vskutku, bol to čarovný deň. Dokonca sme zistili, že „mlčať sa dá aj po anglicky.“

STREDA: WINTER DAY

Na začiatku tretieho dňa našej E+ mobility sa babke Perinbabke roztrhla perina a chumáčce snehu potešili najmä španielskych „účastníkov zájazdu“. S úsmevom na tvári sme im naznačili, aby si túto snehovú nádielku predstavili niekoľkonásobne bohatšiu a už o necelú hodinu nám všetkým nádherné Vysoké Tatry dali za pravdu.

Prvú guľovačku sme absolvovali už pred nástupom na zubačku (to nič, chalani, pomer chlapcov a dievčat nepustí, ale držali sme vám aspoň palce). Len čo sme zaplnili jednu tretinu celkovej kapacity tohto tatranského dopravného prostriedku, vydali sme sa pomyselné na Svätajakubskú púť do Santiaga de Compostela. Tohtoročný ľadový dóm na Hrebienku je totiž katedrála

sv. Jakuba. Táto jedinečná ľadová stavba je naozaj nádherná a len sme uznanlivo krútili hlavami nad šikovnosťou rúk ľadových tvorcov (a jasné, že sme sa fotili odušu).

Sneh nás však vylákal von a spoločne sme sa tešili z rýchlej jazdy dolu kopcom. Ďakujeme detičkám z ŠKD, že sa s nami podelili o klzák.

Ďalšou zastávkou bolo Štrbské pleso, ktoré sme však vôbec nenašli (nóóó, vlastne našli, ale nevideli) – bolo celé zasnežené. Obišli sme však aspoň viditeľný okruh presne podľa plánu a prezreli sme si tatranskú faunu a flóru na tabuliach náučného chodníka. Zažili sme pritom poriadnu slovenskú zimu: sneh, vietor, mráz, mínusové teploty...

Tento deň bol teda riadne zasnežený, veterný, mrazivý a dlhý (17 000 krokov, 11,2 km, 8.00 -17.40 hod.), ale opäť skvelý.

Hasta mañana.

ŠTVRTOK: NATURAL SUNNY DAY

O tom, že slovenská fauna a flóra je nádherná, bohatá a tajomná zároveň niet pochýb. A kto z nás by predsa len zaváhal, mal sa (a mal by sa) zúčastniť workshopu lesnej pedagogiky s úžasnými manželmi Kútnikovcami.

Martina a Martin vniesli do témy našej E+ mobility (Life in nature: animals, plants, water) jasné svetlo pri spoznávaní živočíšnej i rastlinnej ríše. Prišli s krabicami plnými prírody. Vďaka štvorjazyčnému slovníku (Slovak-English-Spanish-Slovenian), ktorý sme pre deti pripravili, sme skúmali a hľada-

li stromy i dreviny, zoradovali a priradovali plody, skladali a lepili semená, vábili sme vysokú zver vábničkami, ukázali sme zahradničným kamarátom známe i menej známe slovenské zvieratá, a najmä sme si rozšírili slovnú zásobu o veľké množstvo týchto prírodných slov (slovenských, anglických, španielskych i slovinských).

Sýty obed nám padol vhod pred pešou túrou cez slnkom zaliatu Kalváriu do Hrabova. Vychutnali sme si jazdu lanovkou na Malinô Brdo, kde sme si s výskotom a veľkou radosťou užili slnkom zaliaty svah. 27-krát objednaná hot chocolate with cream uzavrela náš štvrtkový prírodno-slnčný deň a sprevádzaní veselou štvorjazyčnou vravou sme sa opäť šťastní a spokojní vrátili domov.

Veselimo se jutrišnjega dne.

PIATOK: WHAT A WONDERFUL DAY AGAIN

Mala by som začať klasicky tým, že sme sa ani nenazdali a bol tu piatok, posledný deň, koniec, „finíto“... Píše sa mi ťažko, ale myslím na to, že vždy, keď sa niečo končí, iné sa začína.

Naša slovenská týždenná mobilita v rámci medzinárodného projektu Erasmus+ bola síce vo svojom závere, ale úsmevy a milé pohľady, myšlienky a spomienky, vzťahy a priateľstvá, zážitky a skúsenosti, vedomosti a jazykové schopnosti, hrejivý a príjemný pocit v srdci, kontakty a adresy, instagramové účty a facebookové profily... o toto všetko sme dnes bohatší a s radosťou si to pone sieme do ďalších dní.

Piatok ešte preveril našu kreativitu, vyrábali sme handmade výrobky z prírodných materiálov (a veru, vydarili sa každému z nás), zahráli sme sa spolu, skvelo sme si pochutili na slovenských dobrotách (žiadnej návšteve by sme predsa nemohli odoprieť chlebíčky, plnené buchty, korbáčiky, jablká či výživku).

A typická slovenská kultúra nesmie chýbať ani na našej škole. Stankovianske kroje v rámci módnjej prehliadky nášho pána učiteľa a spolužiakov boli stredobodom pozornosti i fotografického záujmu. A čo dodať k ľudovým piesňam v podaní tretiaikov za sprievodu šikovných prstov našej dvornej harmonikárky? Bravó!!!

Prebehli sme mestom, dali si sladký piatkový obed a podho do Ludrovej! Milý pán, Juraj Tóth, nás naučil vlastnoručne vyrábať papier bez toho, aby sme museli zoťať strom. Vzali sme si na pamiatku i na ukážku pre všetkých ostatných. Ochutnali sme čerstvú minerálnu vodu priamo z dlaní a poslednýkrát sme sa spočítali v autobuse. Boli sme všetci.

A opäť som na konci, rozmyšľam, ako rýchlo si človek dokáže obľúbiť iného človeka. Stačí na to jeden týždeň? Stačí. Aj na prvý pohľad ako Mária a Tajda. Aj do minúty ako Sofia, Tadeáš, Ondrej, Katka, Mário, Sára, Teodor, Tobiáš, Thereska, Tony, Romanka, Dominika, Patrik, Mirka, Noemi, Laura, Božena, Martina, Majka, Zuzka, Kaja, Julija, Špela, Valentina, Rubbie, Klara, Lili, Vida, Urška, Núria, Aina, Beatriz, Lucia, Victoria, Diego, Joana, Maria, a Carmen. Lúčili sme sa v ateliéri, na chodbe, na schodoch, na chodníku pred školou a nie a nie sa rozísť.

Je pred nami čas, ktorý preverí našu pamäť i vytrvalosť. A za nami neopakovateľné chvíle. „Thank you“ boli dve slová, ktoré zneli z každej strany: slovenskej, slovinskej i španielskej.

Nuž, ďakujeme! Všetci.

Ďakujeme Bohu za tento čas. Ďakujeme našej Matke za neustálu ochranu. Ďakujeme všetkým ľuďom, ktorí nám kryli chrbát a pomáhali zo všetkých síl. Ďakujeme si navzájom, že sme sa mohli zúčastniť. Ďakujeme, že sme to spolu zvládli. Veľkí i malí.

Ako sa u nás cítili naši hostia?

pani učiteľky zo Slovinska (Lili, Urška, Vida):

Dear friends, we had a lovely time here in Ružomberok. Thank you for your warm, well-organized welcome, hospitality and kindness. Participating in all of the activities was so much fun. Getting to know you was privilege. Also your warmth readiness to help and patience with us will stay in our hearts forever! We won't forget all the beautiful places.

pani učiteľky zo Španielska (Joana, Maria, Carmen):

Hi Slovakian people!! Thank you for your hospitality and your warm welcome and also for teaching us the essence of Slova-

kia. You have been perfect hosts! Without you, this experiences wouldn't have been so enriching. An amazing experience, impossible to forget. We look forward to seeing you again! Huge hug for you all. We would especially like to thank Božena.

Aina (Spain): I won't forget this experience. Will miss you!

Diego (Spain): I will come here another time, I liked very much.

Nuria (Spain): It was amazing. Love you

Beatriz (Spain): Thank you for this amazing week. It was incredible. Love. Will miss you.

Tajda (Slovenia): Thank you for five amazing days in Slovakia. Love you.

Rubie (Slovenia): Thank you for your hospitality. I had a great time.

Špela (Slovenia): I had so much fun and thank you for an amazing experience. Love you!

Klara (Slovenia): Thank you for all. I enjoy it very much.

Kaja (Slovenia): Thank you for your friendliness and an amazing time in Slovakia.

Valentina (Slovenia): Thank you for an amazing time in Slovakia.

Teodor Martiška (8.A): Na Erasme bolo dobre, skvelé jedlo, skvelá spoločnosť, jednoducho, skvelo zorganizované. Spoznali sme nových ľudí, zabavili sme sa. Po anglicky sa komunikovalo výborne, a aj keď miestami nebolo rozumieť, nakoniec sme si všetci porozumeli. Najviac mi utkvli obrázky Španielov klzákujúcich sa na snehu.

Noemi Kovalčíková (9.B): Mala som jedinečnú možnosť spoznať nových ľudí, teraz už kamarátov, zo Slovinska a Španielska. Naším dorozumievacím jazykom bola angličtina, dozvedela som sa mnoho zaujímavostí. Rozprávali sme tak, aby sme si všetci porozumeli. Som vďačná za všetky spoločné zážitky, nové skúsenosti a kamarátstva. Povzbudzujem každého žiaka, aby sa tohto projektu zúčastnil. Získa veľa a navyše si precvičí a overí svoju znalosť anglického jazyka.

p. uč. Mária Nemčeková: Pri spomienkach na týždeň mobility s našimi zahraničnými partnermi sa mi v mysli vynárajú veľmi pozitívne emócie a zážitky. Projekt sa vydaril nad naše očakávania. Naše úsilie bolo umocňované a sprevádzané Najvyšším, za čo mu patrí naša vďaka. Verím, že to bol dobrý začiatok budúcich stretnutí a nových skúseností pre nás a našich žiakov.

p. uč. Martina Domiterová: Do projektu Erasmus+ som bola „zasvätená“ od jeho začiatku. Spolu so sestrou Dagmar sme v októbri 2019 sprevádzali našich piatich deviatakov na prvý výmenný pobyt na Malorku. Môžem teda obidve skúsenosti porovnať. Zahraničný pobyt aj domáce stretnutie so žiakmi ostatných krajín majú pre každého účastníka veľký význam. Počiatkové prekonávanie rečovej bariéry, a potom možnosť celé dni komunikovať v anglickom jazyku, pomohli žiakom nielen rozšíriť slovnú zásobu, zdokonaľiť anglický prejav a často pri komunikácii využívať improvizáciu namiesto naučených viet, ale aj zvýšiť sebavedomie, že sa medzi cudzincami nestratia. Samozrejme, prínosom bolo aj spoznávanie mentality a zvykov obidvoch zahraničných skupín a vytváranie

nových priateľstiev. Takúto „školu hrou“ by som dopriala každému jednému žiakovi našej školy!

p. uč. Božena Gazdová: Pre nás organizátorov bola táto mobilita jednoznačne výnimočná akcia. Keďže som tento projekt a jeho koordináciu „zdedila“ po sestričke Dagmar, nemala som osobnú skúsenosť s mobilitou v Španielsku, preto som si potrebovala všetko zistiť, nastudovať, ozrejmiť a až tak sa pustiť „do práce“. Situácia pre nás bola komplikovanejšia kvôli prísnyh opatreniam na Slovensku, zmeneným podmienkam (napr. deti nemohli ísť bývať do rodín), takže sme potrebovali zabezpečiť ubytovanie a stravu, pripraviť celodenný program pre všetkých žiakov aj učiteľov, všetky krajiny museli vybrať iba účastníkov, ktorí boli plne zaočkovaní alebo prekonaní, lebo všetko potrebné fungovalo na Slovensku len v režime OP, všade bolo treba ísť pešo alebo veľkým autobusom... Preverili sme teda fyzickú aj psychickú kondíciu detí aj dospelých, zdokonalili si manažérske, logistické, komunikačné schopnosti aj improvizáciu zručnosti. Teším sa, že cítim spokojnosť a radosť po jej skončení. Veľa sme videli, počuli, skúsili, hovorili, ochutnali, navštívili, zažili, zapamätali si, uložili do pamäti i schovali do srdca... Nech je táto životná skúsenosť pre nás všetkých obohatením a motiváciou do ďalšej práce. Lebo ani zďaleka nie je koniec, pre našu školu je to len začiatok. V máji cestujeme do Slovinska. A do konca júna požiadame o zapojenie sa do ďalšieho dvojročného programu.

p. uč. Božena Gazdová

Čo hovoria na absolvovanú mobilitu naši žiaci a učiteľky?

Mário Nemček (7.B): Projekt Erasmus+ bol pre mňa výnimočný, spoznal som veľa nových kamarátov zo Španielska, zdokonalil som sa v angličtine, čo-to som sa naučil aj po španielsky a mohol som navštíviť veľa krásnych miest tu u nás na Slovensku, či už Demänovskú jaskyňu slobody, ale i naše nádherné Vysoké Tatry. Ďakujem, že som sa mohol zúčastniť a všetkým prajem takýto super zážitok.

Tobiáš Dvorščák (8.B): Bola to pre mňa výborná skúsenosť. Zoznámil som sa s novými ľuďmi a našiel si nových priateľov. Program bol super, upevnil som si angličtinu a naučil sa aj zopár španielskych slovíčok. Najlepší zážitok počas mobility bola pre mňa guľovačka so Španielmi (zakaždým prehrali). Myslím, že to bola veľká sranda aj pre nich. Dúfam, že sa s týmito ľuďmi ešte niekedy stretnem.

Je radosť chodiť do školy, v ktorej panuje rodinná atmosféra

Rozhovor so sestrou Vojtechou, ktorá v našej škole učí náboženstvo.

Odkiaľ pochádzate?

Narodila som sa v baníckom meste Handlová.

Chceli ste byť učiteľkou a rehoľnou sestrou od detstva?

Áno, učiteľkou som chcela byť už od detstva. Moji rodičia pracovali ako pedagógovia a páčilo sa

mi ich povolanie. Keď som bola malá, poukladala som si bábičky a učila som ich.

Rehoľné povolanie prišlo neskôr. Naša rodina spočiatku nebola veľmi veriaca a ani sme nechodili do kostola. Iba stará mama sa za nás modlila. Keď som mala 15 rokov, stará mama

prišla s hotovou vecou, že nás prihlásila na krst. Teda mňa a mojich súrodencov. Veľmi sme sa tomu čudovali. Ale nakoniec sme išli. Počas krstu som dostala dar povolania. Objavila sa vo mne túžba celá patriť Pánovi.

Čo sa vám na týchto životných povolaniach najviac páči?

Na učiteľskom povolaní sa mi páči práca s deťmi a mládežou. Deti sú úžasne úprimné a spontánne prežívajú vieru v Boha. Pri mládeži obdivujem, ako hľadajú svoju cestu a zmysel života.

V rehoľnom povolaní ma teší, že môžem byť pri Ježišovi tak blízko ako jeho snúbenica. Mám radosť, že obidve povolania môžem spojiť. Učím o svojom Učiteľovi.

Prečo ste si vybrali rehoľné meno Vojtecha?

Rehoľné meno si v našej kongregácii nevolíme sami. Vyberá ho sestrička provinciálka. V roku 1997 som prijala rehoľné rúcho a pri tejto slávnosti dostávame aj nové meno. Vtedy mal svätý Vojtech výročie – 1 000 rokov od svojho odchodu do neba. Mená svätých sa prispôbujú do ženského tvaru.

Čím môže byť svätý Vojtech pre nás inšpiratívny?

Bol biskupom, ktorému veľmi záležalo na tom, aby sa viera v Pána Boha žila správne, tak naozaj a s láskou.

Ako trávite Veľkú noc v kláštore? Máte nejaké tradície a chodia ku vám oblievači?

Veľká noc v kláštore vyzerá podobne ako v rodine. Upratuje sa, napečie sa koláčik, urobí sa výzdoba...

„Veľká noc v kláštore vyzerá podobne ako v rodine. Upratuje sa, napečie sa koláčik, urobí sa výzdoba... Ale na prvom mieste je duchovná príprava.“

Ale na prvom mieste je duchovná príprava. Viac sa modlíme za ľudí, za mesto, za obrátenie hriešnikov, za rodiny, za chorých, za kňazov...

Už Zelený štvrtok je pre nás slávnostný deň. Na Veľký piatok zachováme mlčanie. Na Bielu sobotu máme ešte pôst. Veľkonočná nedeľa je najkrajšou nedeľou v roku. Náš Ježiš je víťaz.

A áno, zvyknú prísť aj oblievači. Ak nás nájdú doma.

Dávate si do pôstu nejaké predsavzatia?

Snažím sa dávať si predsavzatia. Pomáha to duchovne rásť. V tomto roku som si povedala, že budem „vidieť“ v druhom človeku Ježiša. Vidieť ho vnútornými očami. Nech je ten človek akýkoľvek, v jeho duši býva Ježiš.

Na našej škole ste učili už aj v minulosti. Kde ste

medzitým pôsobili a zmenila sa za ten čas naša škola?

Táto prestávka trvala 10 rokov. Medzitým som učila v Turčianskych Tepliciach, v Kláštore pod Znievom, v Trenčíne a Kežmarku.

Škola sa zmenila zvonku aj zvnútra. Prepojenie školy s telocvičňou predtým nebolo. Upravila sa záhrada. Vo vnútri sú krásne nové učebne a obnovujú sa ďalšie. Pribudli pingpongové stoly, kalčeto, šachy. Radosť chodiť do školy!

Čo radi robíte vo voľnom čase?

Rada počúvam gospelovú hudbu, háčkujem, tvorím drobnosti, rada varím... Mojou záľubou je tiež príroda a dobré knihy.

Aký je váš obľúbený citát alebo myšlienka?

Povzbudzujem sa piesňou – Zlož svoju starosť na Pána a On sa už postará.

Chceli by ste niečo odkázať našim žiakom a učiteľom?

Veľkou hodnotou je kaplnka a prítomnosť živého Ježiša v Eucharistii. Prichádzajme k Nemu.

Chcem sa zo srdca poďakovať našej škole a ľuďom, ktorí sú v nej, za rodinnú atmosféru. Nech Pán žehná toto dielo.

*Sofia Gazdová,
Stelka Fričová*

K Veľkej noci patrí duchovno, ale aj dobrá kúpačka

Našich pani učiteliek a žiačok sme sa opýtali, čím je typická ich Veľká noc a čo hovoria na kúpačov.

p. uč. Janka Gabúlová:

Veľkú noc rada trávim v nemeckom pútnickom meste Altötting. Každoročne sa tam koná medzinárodné OSTERFORUM organizované komunitou Emmanuel. Sväté omše, workshopy s rôznymi témami, krížová cesta v meste, večer milosrdenstva či stretnutia s ľuďmi z celého sveta sú zárukou neopakovateľného prežitia najkrajších sviatkov roka. A čo sa týka veľkonočných zvykov v Nemecku, oblievačku a šibačku tam nahrádza napríklad hľadanie vajčiek.

p. uč. Stanislava Horáčková:

Veľká noc je pre mňa naj-

významnejším kresťanským sviatkom. Boh, ktorý sa pre mňa stal človekom, zavŕši svoje dielo spásy obeťou na kríži. Veľkonočné sviatky sa preto snažím tráviť skôr duchovne a pripravujem sa na ne už cez pôst. Prioritou pre mňa nie sú umyté okná či nakúpené kraslice, ale stretnutie sa so zmŕtvychvstalým Kristom všade, kde sa dá - v jarnej prírode, v rodine, s priateľmi.

Mária Benčová (8. A):

Po veľkonočnej vigílii nastávajú dni, kedy sme úplne celá rodina pokope. Prídu dokonca aj naši známi zo zahraničia. Sú to dni zábavy a vytvárania ďalších pekných spomienok.

Veľkonočný pondelok v láske veľmi nemám, ale tak oblievačka je vždy taká, ako sa patrí: plné kýble a poháre s vodou, voňavky a taktiež korbáče.

Salome Burošová (4. A):

Na Veľkonočný pondelok ma okúpu doma a všade v rodine, kde v ten deň ideme. Chodíme ku starým, k strýkovi, strynej, k sestrenici s bratrancom, a taktiež k tete a ujovi. Názor na kúpačov mám taký, že je to smiešne, ale zároveň aj hrozné, lebo som potom celá mokrá.

Letícia Hermanová

Dievča, ktoré malo v očiach žiaru svätosti

„Bud šťastná, pretože ja som šťastná,“ boli posledné slová mladého dievčata Chiary Luce Badano, ktoré adresovala svojej mame.

1990 a za blahoslavenú bola vyhlásená 25. septembra 2010.

Chiara bola známa jednou vetou, ktorú si opakovala každú chvíľu: „Ak to chceš ty, Ježiš, chcem to aj ja!“ Jej matka Maria Teresa pre časopis Slovo+ povedala, že túto Chiarinu vetu si opakuje každý deň a napriek tomu, že tu už nie je, rozpráva sa s ňou o svojich trápeniach, radoostiach a zdieľa s ňou každý moment svojho života.

Keď Chiare diagnostikovali rakovinu, spolu s manželom ju odovzdali do rúk Panny Márie. „A dnes – po mnohých rokoch môžem naozaj potvrdiť, že nás Matka Božia vzala za slovo. Skutočne ju držala za ruku až do poslednej chvíle,“ potvrdila Chiarina matka.

Taktiež povedala, že Chiara sa na svoj odchod k Ježišovi pripravovala ako na svadbu. „V septembri jedného dňa ma požiadala, aby sme spolu vybrali a zaspievali si v jej izbe pár piesní,“ povedala Chiarina mama. Chiara vraj urobila krátky zoznam piesní na omšu, o ktorej hovorila ako o svojej svadbe s Ježišom, a všetko si na svoj pohreb pripravila tak, akoby zariadovala skutočnú svadbu.

„Bola to vždy obrovská radosť byť v Chiarinej prítomnosti, zdalo sa mi, že prežívam záblesky neba,“ povedala s úsmevom jej kamarátka Chicca. A mala pravdu. Vďaka Chiarinej povahe a viere sa každému z nás približuje nebo. Či už sme ju poznali alebo nie. Pretože ona mala v očiach žiaru svätosti.

Letícia Hermanová.

KNIHY

Kniha **ČERVENÁ AKO RUBÍN** (Albatros, 2020) od Kerstin Gierovej je pútavým príbehom 16-ročnej Gwendolyn, ktorá býva so svojou rodinou vo veľkom dome. Už od pradávna sa u nich dedí čascestovateľský gén, vďaka ktorému môžu cestovať naprieč storočiami. Zdediť ho však nemôže každý. Gwendolyn má rovnako starú sesternicu Charlotte, o ktorej si celá rodina myslí, že práve ona je dedičkou tohto génu. Keď sa však zrazu Gwendolyn náhodou ocitne v minulom storočí, pochopí, že všetci sa mýlili. Charlotte však bola celé detstvo pripravovaná na cestovanie v čase, ktoré sa malo začať v jej 16-tich rokoch, a Gwendolyn ani netuší, ako sa má dostať z minulosti späť. Ako si poradí s týmto problémom?

Stelka Fričová

Spisovateľka Anca Sturmová v knihe **MAGICKÝ EXPRES** (Fragment, 2019) opisuje príbeh 13-ročnej Flinn, ktorá každú noc sedáva na opustenej vlakovej stanici, odkedy tam pred dvoma rokmi bez stopy zmizol jej nevlastný brat Jonte. Jedinou spomienkou na neho je pohľadnica so zvláštnym veršíkom a s obrázkom vlaku, ktorý nikto okrem nej nevidí. Keď jednej noci na stanici zrazu zastane vlak z pohľadnice, Flinn neváha a hneď doňho nastúpi. Až neskôr zistí, že je to magická stredná škola na kolesách. Flinn sa vo vlaku stane čiernym pasažierom a má len dva týždne na to, aby našla Jonteho, ktorý z neznámeho dôvodu vo vlaku už nie je. Podarí sa jej to včas? A kam vlastne zmizol?

Stelka Fričová

Spisovateľka Lauren Childová nám v knižnej sérii **RUBY REDFORTOVÁ I. – III.** (Slovar, 2018) ponúka príbeh 13-ročného obyčajného

dievčaťa, ktoré vie úžasne riešiť hlavolamy a tajničky. Jedného dňa sa jej ozve tajná agentúra Spektrum, aby pre ňu lúštila kódy. Tak sa z nej stane tajná agentka. V prvej časti Pozri sa mi do očí Ruby rieši, kto ide vykradnúť mestskú banku. V druhej časti Naposledy zadrž dych! sa na mori dejú záhadné udalosti. No a v tretej časti Ovoňaj fialky odspodu sa po meste potulujú exotické zvieratá. Podarí sa Ruby Redfortovej vyriešiť všetky tieto prípady?

Sofia Gazdová

FILMY

Film **STRIEBORNÉ KORČULE** ktorý si môžete pozrieť na Netflixe, je ruský romantický celovečerný film podľa knižnej predlohy Hans Brinker od spisovateľky Mary Mapes Dodge. Dej sa odohráva v zimnom Petrohrade na prelome 19. a 20. storočia. Na zamrznutej rieke Neva spoznávame Matveja, chudobného syna lampára, ktorého neprávom vyhodia z práce. Keď však spozná Alexa, šikovného a prešibaného zlodejčeka na korčuliach, ktorý v ňom vidí veľký potenciál, Matvej neváha a pridá sa ku skupine petrohradských zlodejov, na čele ktorých stojí práve Alex. Pri odvážnych zlodejských výpadoch sa Matvejova cesta skriži s Alisou, dcérou zo šľachtickej rodiny. Dvaja na pohľad odlišní ľudia spolu prežívajú neobyčajný románik na starých strieborných korčuliach po Matvejovom otcovi. Bude však osud žičiť ich vzťahu?

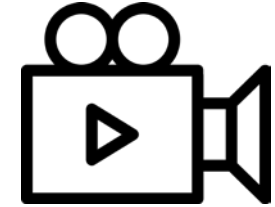
Prekonajú Matvej s Alisou prekážky, ktoré im život prináša do cesty?

Letícia Hermanová

V najnovšej „marvelovke“ **SPIDER-MAN: BEZ DOMOVA** sa opäť stretáme s Petrom Parkerom, o ktorom sa celý svet dozvedel, že práve on je Spider-Man. Všetci si myslia, že je to on, kto zabil Mysteria, a preto ho nemajú radi. Peter tak požiada o pomoc Doktora Strangea, aby pomocou kúzla zariadil, nech všetci naňho zabudnú. Experiment sa však pokazí a zo všetkých dimenzií začnú prichádzať slávni zločinci, ktorí poznajú Spider-Manovu pravú identitu.

Peter dostane od Doktora Strangea úlohu pochytať zločincov, aby ich mohol poslať na späť. Jeho dobré srdce mu však našepkáva, aby im radšej pomohol zmeniť svoje životy a prestať byť zlými. Podarí sa mu pomôcť všetkým alebo tým ohrozí seba a svojich najbližších priateľov?

Sofia Gazdová

RELAX

ZA HRŠŤ V TIPOV

Syn pračloveka donesie zo školy vysvedčenie. Otec ho číta a hovorí: „To že si prepadol z lovu, to chápem, veď si malý. Ale to, že si prepadol z dejepisu, ktorý má dve strany, to je hanba.“

Zúfalá mama budí dcéru citátom z Biblie: „Dievča, vstaň.“ Spod periny sa ozve: „Ešte neprišla moja hodina.“

Miško sa pýta otca: „Otecko, prečo tie baletky tancujú po špičkách?“ „Aby nezobudili obecenstvo...“

Babička upozorňuje vnúčika: „Jožko, keď kašleš, daj si ruku pred ústa.“ „Babi, neboj sa, mne zuby nevypadnú!“

Taxikár: „Ospravedlňujem sa za ten smrad z dezinfekcie.“ Pasažier: „V pohode, ja už pár dní nič necítim!“

VYKÚPENÁ SLOBODA

„Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil!“ (Jn 3, 16-17).

Veľkonočné sviatky sú pre celý kresťanský svet vyvrcholením liturgického roku. Nanovo prežívame dar spásy daný ľudstvu, ktoré bolo Kristovou smrťou a zmŕtvychvstaním oslobodené z otroctva hriechu. Draho sme boli vykúpení, preto nemusíme otročiť hriechu, ale môžeme byť slobodnými deťmi Otca.

Ako často sa nám však stáva, že svoju draho vykúpenú slobodu zamieňame za chvíľkové potešenie vlastného egoizmu a ani nevieme ako, zo slobody sa stáva otroctvo vlastných závislostí.

O tom, aké je jednoduché prísť o slobodu, svedčí aj príbeh Mareka, ktorý, keď bol ešte malý chlapec, šiel na farmu navštíviť svojich starých rodičov. Od kamaráta dostal prak. Hral sa s ním v lese, ale tam sa mu nedarilo trafiť do žiadneho terča, ktorý si vyhliadol. Odradilo ho to a tak sa rozhodol vrátiť späť na farmu.

Ako kráčal k domu, uvidel kačku, ktorú chovali starí rodičia. Len tak, v zlomku sekundy vystrelil z praku, kačku trafil a zabil ju. Veľmi sa naľakal a v panike ju skryl v kôlne. Ako z kôlne vychádzal, všimol si, že jeho sestra Viktória všetko videla. No nepovedala nič, a tak si Marek pomyslel, že mu na to nik nepríde a všetko sa mu prepečie.

Po obede stará mama poprosila Viktóriu, aby umyla riad. Ale Viki povedala: „Starká, Marek mi povedal, že by dnes chcel pomáhať v kuchyni on, však, Marek?“ A potichu mu pošepla: „Nezabudni, že som všetko videla!“ Marek sa veľmi bál, aby ho neprezradila, a tak bez slova poumýval riad.

Neskôr starý otec navrhol deťom, že ich vezme so sebou na rybačku, ale starká namietala, že Viktória musí zostať doma, aby jej pomohla s večerou. Viki sa iba zasmiala

„Často sa nám však stáva, že svoju draho vykúpenú slobodu zamieňame za chvíľkové potešenie vlastného egoizmu a ani nevieme ako, zo slobody sa stáva otroctvo vlastných závislostí.“

a odvetila. „Ale to je v poriadku starká, Marek mi vravel, že by ti rád pomohol namiesto mňa.“ A znova svojmu mladšiemu bratovi pošepla: „Nezabudni na tú kačku!“ A tak Viktória šla na rybačku, kým Marek zostal doma pomáhať.

Po niekoľkých dňoch, keď Marek plnil všetky svoje a navyše aj všetky sestrine povinnosti, už to nemohol ďalej vydržať. Prišiel za starou mamou a priznal sa, že jej, nešťastnou náhodou, zabil kačku. Starká si kľakla k nemu, objala ho a povedala: „Srdiečko, ja to viem. Stála som vtedy pri okne a všetko som videla. Ale pretože ťa ľúbim, odpustila som ti to. Iba som sa čudovala, ako dlho dovoľíš Viktórii, aby si z teba robila otroka.“

Možno sa práve teraz trápiš niečím, čo si urobil a nemal si. Ale čokoľvek to je, akokoľvek veľké sú tvoje výčitky alebo strach, potrebuješ vedieť len jedinú vec: Pred Bohom sa nemusíš skrývať. Ježiš vtedy stál pri okne. Všetko videl. Ale pretože ťa miluje, už dávno ti odpustil.

Ako dlho dovoľíš, aby si z teba tvoj nepriateľ (diabol) robil otroka?

Nech každému z nás veľkonočné sviatky prinesú pravú slobodu. Veď Boh tak miloval svet...

Florián Volf, školský kaplán

FOTOGALÉRIA Z KRÚŽKU MERKUR

POŽEHNANÉ VEĽKONOČNÉ SVIATKY!

